

denne Overbægt har Betydning derved, at den viser sig et Par Aar efter, at Danmark har udholdt og tabt den Krig, hvori Sverrig sad over. Betragte vi Statspapirerne fra andre Lande, som have gennemgaaet lignende Kriser som Danmark, see vi, at de ere sunne dybt ned, og at der saagodtsom ingen Efterspørgsel er om dem. Derfom de Herrer saaledes ville undersøge Prisen paa østerrigste eller italienske Statspapirer, ville de finde, at Østerrigs og Italiens Statscredit staaer mange, mange Procent under Danmarks. Jeg troer derfor, at vi, saalænge den offentlige Mening paa Europas Pengemarked ikke har domfældt Danmarks Digtighed i finantsiel Henseende, skulle vogte os for her i Salen at udtale ængstelige Domme derover. Hvad er det da, man paakalder som Grundlag for Faren i disse mørke Skilbringer af Danmarks Fremtid? Man siger, at vi fortære vore Activer; men naar man nu gennemseer Lovudkastets § 3, som indeholder en Fortegnelse over de Activer, der skulle fortæres, finder man, at de tilbeels bestaae i fundne Penge. Er der noget Dndt i, at vi bruge de Penge, som indkomme for Bygninger og Byggegrunde i Kjøbenhavn, der før paaførte os Udgifter, men af hvilke den ærede Finantsminister nu bringer Dalere ud i Tusindviis? Dette kalder jeg en Fortjeneste ved Finantsloven, og jeg siger, at det ikke er noget Tab. Endvidere beklager man sig over, at vi fortære Drefunds-fonden, men hvad bruges denne Fond til? Til dermed at afbetale den Statsgjæld, for hvilken den er sat i Pant. Om 10 Aar have vi afbetalt Laanet af 1825, for hvilket Drefunds-fonden hæfter, og om 10 Aar have vi afbetalt det sidste engelske Statslaan. Til den Tid vil maastee Drefunds-fonden være opbrugt; det skal jo indkomme i 40 halvvaarlige Rater, fra 1857 af, og altsaa være indbetalt i 1877; men sæt nu ogsaa, at det er opbrugt om 10 Aar, saa have vi til Gjengjæld til den Tid befriet os fra den trykkende Statsgjæld, vi have. Vi have da afbetalt begge de Laan, som tynge paa os, og hvad vi beholde tilbage af den nuværende Statsgjæld vil kun medtage meget Lidt til Afdrag. Hvis der altsaa ikke indtræder noget Uforudsæeligt, vil vor finantsielle Stilling til den Tid, Drefunds-fonden er opbrugt, kunne

være saaledes, at vi kun have Renterne af Statsgjælden at betale og de smaa Afdrag paa Laanene af 1850 og 1864. Dernæst opfører Finantsministeren for det Tredie i § 3 til Anvendelse den Aversionssum, vi skulle have fra Hertugdømmerne for Pensioner, og dette forekommer mig at være meget rimeligt, naar vi see, at Pensionerne til de flesvigste Embedsmænd hver Aaened indskrænkes derved, at Regjeringen anbringer dem i nye Stillinger, hvorved Pensionerne bortfalde. Man tør da vel ogsaa antage, at de flesvigste og holsteenske Pensioner i Løbet af en halv Snees Aar derved ville være overordentlig nedbragte. Saaledes synes det mig, at man ikke behøver at nære nogen Frygt for Fremtiden, og det forekommer mig, at den Udfigt, vi have i finantsiel Henseende, ikke er nedslaaende. Lad os beholde de Statsactiver, vi have, lad os kun beholde Domainestovene, thi hvilket Regneskifte man end kan opstille over deres Udbytte, veed dog enhver Mand, at Jernbaneanlæggene i Sjælland have bragt Brændpriserne meget op, og det kan dog nok være, at en større Udvikling af Afgangen til Statsstovene, baade i Nordsjælland og nede ved Sorø — jeg regner ogsaa Academiets Skove til Statsstovene — vil gjøre, at Udbyttet af disse bliver meget større, end det er for Dieblirket. Jeg troer, at Statsstovene ere Domainer, der stige i Værdi, og at der kan komme det Finantsaar, da vi igjennem dem kunne komme til fundne Penge ligesom nu paa Gammelholm. Jeg troer endvidere, at Jernbanerne ville komme til at danne et betydeligt Statsactiv, ikke blot directe ved den Indtægt, Frequentfen paa dem bringer, men ogsaa indirecte ved det Opsving, de give Landet. Vi have en anden Domaine, som er meget indbringende, men hvis Overskud efter min Mening tilbeels kunde anvendes paa noget Bedre; denne Domaine er Sorø Academi. Jeg vil ikke gaae ind paa Enkelthederne ved Anvendelsen af dets Overskud, men jeg vil ogsaa for mit Vedkommende henstille til den høitagtede Cultusministers Overveielse, om ikke de 34,000 Rbd., som Sorø Academi aarlig afgiver til Seminarierne, kunde finde en bedre Anvendelse, og om ikke t. Ex. en Deel af denne Sum kunde bruges til at dække det